

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Millie en de Ware Kerstgedachte

Er waren eens, in een gezellige woonkamer die vol stond met een grote verscheidenheid aan mooi speelgoed, drie kleine meisjes genaamd Ada, Millie en Hilda. Ze vierden Kerst. De kamer was gevuld met uitroepen van bewondering voor de prachtige geschenken die de Kerstman had gebracht.

"Jeetje, Millie," zei Ada met een twinkeling in haar ogen, "de Kerstman is wel heel gul voor je geweest! Ik heb nog nooit zoveel cadeautjes gezien!"

Hilda voegde eraan toe, haar ogen wijd open van verbazing: "Ik heb in mijn hele leven maar de helft van zoveel cadeautjes gehad!"

Maar te midden van alle vreugde bleef Millie stil. Er zat haar iets dwars. Uiteindelijk bekende ze dat ze boos was op de Kerstman. Zij had hem gevraagd om een klein horloge met een met diamanten ingelegde vogel op de achterkant, maar

de Kerstman had het niet gebracht.

"Misschien kon de Kerstman het zich niet veroorloven, Millie," probeerde Ada te redeneren. "Het zijn zware tijden geweest op de Noordpool dit jaar. Daarom kreeg ik ook minder cadeaus."

Maar Millie was het daar niet mee eens, want zij geloofde dat de Kerstman altijd alles kon betalen. Toen begon Hilda te praten over de kerstgedachte, een prachtig gevoel, geboren met het Kerstkind. Het was niet iets dat je kon zien of aanraken, maar een liefdevolle gedachte die de harten van mensen vulde tijdens Kerstmis, en hen inspireerde om te geven en te delen.

"Maar niet iedereen heeft het, Hilda," zei Millie met een verbaasde blik op haar gezicht. "Hoe komt dat?"

"Nou," antwoordde Hilda, "als mensen hun hart vullen met trots, jaloezie of slechte gevoelens, is er geen ruimte meer voor de kerstgedachte."

Ada realiseerde zich toen dat ze met de kerstgedachte in haar hart blij en dankbaar kon zijn voor haar cadeaus, hoe weinig het er ook waren. En Millie, die dit begreep, begon haar talrijke cadeaus in een nieuw licht te zien.

"Zou het kunnen", vroeg ze zich hardop af, "dat de kerstgedachte nu eindelijk in mijn hart doordringt?"

Ze ging naar haar cadeaus en begon hun schoonheid te waarderen. Op dat moment besloot ze haar cadeaus te delen met de kinderen in de stad die veel minder hadden dan zij, en met die beslissing was het duidelijk dat de Ware Kerstgedachte haar hart had geraakt.